

25 במרץ 2007
סימוכין: 356883

לכבוד
עו"ד אילן בומבך
יו"ר ועד מחוז ת"א והמרכז
בית הפרקליט
רח' דניאל פריש 10
תל אביב

שלום רב,

הנדון: הצעת חוק ההתיישנות, התשנ"ד – 2004

קיבלתי את הזמנתך לכנס החירום כנגד תיקון חוק ההתיישנות אשר יתקיים ביום שלישי הקרוב. לדאבונו, הפעם הזו דעתנו שונה מדעתכם.

איגוד לשכות המסחר, המייצג את מגזר המסחר והשירותים, תומך בעיקרון לקיצור תקופת ההתיישנות משבע לארבע שנים. אין ספק כי הרציונאליים העומדים בבסיס ההצעה כגון אי הוודאות וההכבדה הכספית והראייתית הכרוכה בחשיפה ממושכת לתביעות משפטיות מן העבר הרחוק, עולים בקנה אחד עם האינטרס הציבורי.

ההצעה המוצעת מאפשרת מחד, הגשת תביעות תוך פרק זמן סביר, כאשר יש סיכויים טובים כי חומר הראיות נשמר וכאשר אינטרס בירור התובענה עדיין חזק, ומאידך, מתמרצת את התובע לא להמתין עם הגשת תביעתו יתר על המידה. אם לתובע עילת תביעה שייגיש את תביעתו מוקדם ככל האפשר.

למשל, אין הצדקה כי בעלי עסקים יהיו חשופים לתביעות תקופה ארוכה של שבע שנים מיום היווצר העילה. לפיכך, בתחום הצרכנות אף מוצדק לשקול תקופת התיישנות קצרה יותר מ-4 שנים. אי הגשת תביעה במועד מוקדם אף מכבידה על בתי המשפט.

בנוסף, ההתנגדות שהושמעה מצד גורמים מסוימים כי מדובר בהצעת חוק המגנה על "הכיס העמוק" היכול להרשות לעצמו להגן מפני תביעות, אינה מדויקת. בעלי עסקים קטנים ובינוניים אינם יכולים בהכרח להרשות לעצמם לעמוד בעלויות של תשלום פוליסות גבוהות לחברות הביטוח, על מנת להגן מפני תביעות אפשריות. ויודגש, ככל שחברות הביטוח יצטרכו לשמור ראיות, מחיר הפוליסה יעלה. מדובר במחיר חברתי שאינו מצדיק את עצמו.

לדעתנו, ההצעה המוצעת שומרת על האיזון הנכון בין האינטרס של התובע והנתבע בכך שהיא קובעת מקרים בהם חישוב תקופת ההתיישנות מתארכת, למשל, כאשר התובע לא ידע או לא היה עליו לדעת עובדה מן העובדות המהוות את עילת תביעתו.

עם זאת, האיגוד אינו מתעלם מכך כי ישנם מקרים בהם מוצדקת תקופת התיישנות ארוכה יותר, כגון במקרים של רשלנות רפואית או עבירות מין.

בכבוד רב,

אוריאל לין, נשיא

